

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

38. Boberg, Fornåsa sn, Bobergs hd.

Pl. XIII. Fig. 1—4.

Litteratur: W. 102; *Ransakning* 1667—84; P. A. Säve, *ATS* I, s. 130; teckning i *Reseber.* 1861 s. 130; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, *Saxa runica* s. 21, teckning.

Runstenen står invid byn på södra sidan invid kanten till en åker, lutande över landsvägen, på vars andra sida trädgården till den östra gården i Boberg är belägen, och hade samma plats enligt uppgifterna från 1668 i *Ransakning*.

Ämnet är grovkornig granit. Höjden är 3,65 m på den mot vägen vända sidan, mot åkern 4,22 m. Bredden är ungefär 1,28 m, vid toppen knappt 1 m.

Den korta inskriften finnes på kanten mot åkern och är upptill och nedtill begränsad av raka linier. Skiljetecken saknas.

Inskriften börjar med namnet **ikuar**; på **u** börjar kännestrecket 1 cm nedom stavens topp; på **a** är v. kännestrecket längst, men även det högra är tydligt, ehuru kort; **r** är säkert, P. A. Säves läsning **b** föranledd av en fördjupning, som dock ej sträcker sig fram till stavens nedre ända.

Uti **sati** är **s** ett lodrätt streck uppifrån som på Rök-stenen; på **a** är h. kännestrecket mycket kort, 1,5 cm; det vänstra 2 cm. **t** har icke vanlig form utan är troligen likt **t** i **stain**; toppen av **t** är bortvittrad ovan kännestrecket, men skadans nedre gräns har denna form.

Ordet **stain** begynner med samma **s** som **sati**; på **t** är kännestrecket t. v. tydligt och fortsättes i rak linie på högra sidan av staven, 2 cm på vardera sidan; uti **a** är kännestrecket t. h. nästan blott en antydning, liksom ock **n** har kännestrecket blott på högra sidan.

Runorna äro alltså:

ikuar sati stain

5   10

Runorna i denna inskrift visa mycken släktskap med dem i kortkvistgruppens inskrifter, och inskriften torde med fog kunna räknas till denna grupp. Avgörande är därvid formen på **s**, **a**, **n**, att kännestrecket på **u** utgår långt nedom stavens topp och att runan **t** utvecklats till en egendomlig form, vilket ock är fallet i andra inskrifter av gruppen, fast denna form ej i dem alla anträffas.

3. Ög. 38. Boberg (inskriften).

4. Ög. 38. Boberg (runformerna).

På grund av denna inskrifts höga ålder bör dftongen antagas bevarad i ordet 'sten', och inskriften alltså transskriberas: *Ingvarr satti stæin*.

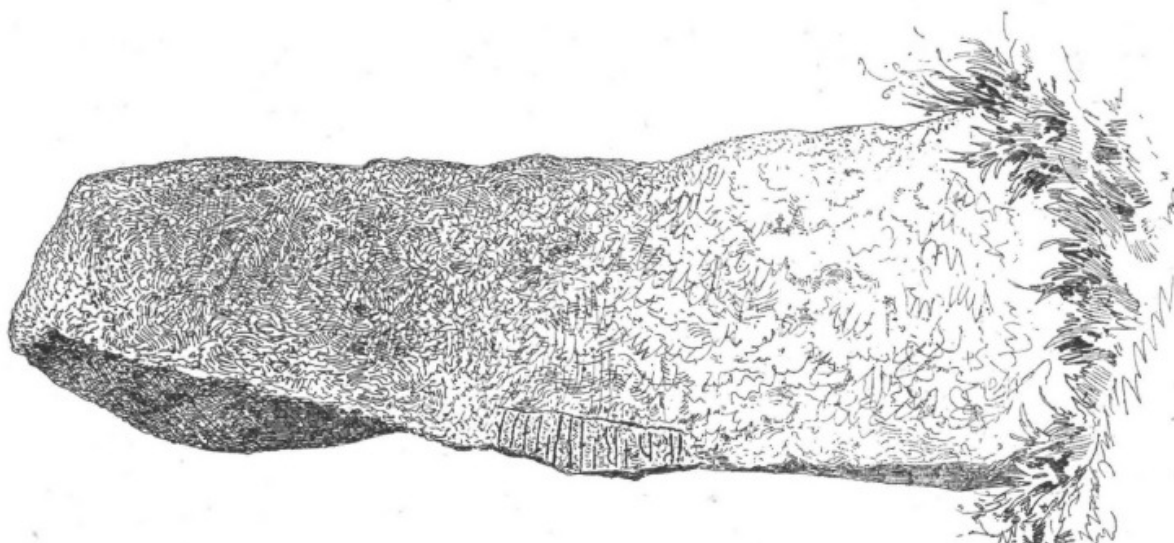
Översättning: Ingvar satte stenen.

Anm. Om en förment runsten upplyser C. F. Nordenskjöld (Reseber. 1870, s. 55, teckn. pl. IX) följande:

»På ett av de sydvester om Tornby helägna åkergårderna finnes bland andra minnesmärken ett kullrigt block af circa 12 fots längd och 4 à 5 f. höjd. Å dess norra yta löper från öster 3,2 fot från marken ett 7 à 6 tum bredt band och sluter i vester 5 tum från marken. Det har visserligen vid första påseende en förvillande likhet med en runristad slinga, men sannolikt är här såsom vid Runamo en *lusus naturæ*, ehuru en och annan figur verkl. ser ut som inhuggen.»

1. Ög. 38. Boborg (från kanten).

2. Ög. 38. Boborg (från sidan).